

10 grudnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

F23h 1/06

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 9108.

Kl. 24 f 21.

Schiff & Stern
(Wiedeń, Austria).

Ruszt korytkowy.

Zgłoszono 10 stycznia 1927 r.

Udzielono 28 czerwca 1928 r.

Pierwszeństwo: 14 stycznia 1926 r. dla zastrz. 1, 2 (Austria).

W znanych konstrukcjach rusztów korytkowych, używanych szczególnie dla wewnętrznego nadmuchowego opalania, powierzchnię rusztu tworzyły w zasadzie podłużne rusztowiny o jakimś profilu ułożone na poprzecznych rusztowinach. Utrzymywanie pewnej powierzchni rusztowej wymagało więc zasobu wielu modeli, przyczem montaż był często skomplikowany.

Cechą wynalazku jest zmniejszanie kąta nachylenia przewiewów ku ścianom rur płomiennych w stosunku do poziomu. Do tego celu podłużne rusztowiny są względem siebie tak urządzone, że ilość przewiewów wzrasta od obu bocznych kra-

wędzi ku środkowi rusztu, względnie wolna przestrzeń rusztu wzrasta od krawędzi ku środkowi. Osiąga się to przez to, że powietrze spalania zostaje doprowadzone w większej ilości do środka rusztu, przyczem prąd powietrza jest wszędzie równomierny.

Dalszą cechą wynalazku jest rodzaj podparcia końców rusztu w celu chłodzenia rusztowin. Osiąga się to przez to, że rusztowiny są opatrzone na swym lewym i prawym końcu występami. Te rusztowiny opierają się z jednej strony na kątówkach, przymocowanych do dźwigarów rusztowych, a z drugiej strony o ściany kotła. Skośne powierzchnie rusztowin i wystę-

pów zezwalają na wolne przesuwanie ich rusztowin, przyczem boczne rusztowiny, utrzymane stale na lewo i na prawo przez ściany kotła, posuwają się w górę na tych skośnych płaszczyznach.

Żebra podporowe bocznych rusztowin są tak umieszczone, że powstają wydrążenia, które umożliwiają dostęp powietrza między boczną rusztowiną a dźwigarem rusztowym, występy zaś utrzymują boczną rusztowinę w pewnej małej odległości od dźwigara. Osiągają się przez to dobre chłodzenie bocznej rusztowiny.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 jest przekrojem podłużnym, fig. 2 — widokiem z góry rusztu, fig. 3 i 4 przedstawiają szczegóły rusztowiny bocznej.

Jak widać z rysunku, szerokość rusztowin 1 zmniejsza się od krawędzi rusztu ku jego środkowi tak, że ilość przewiewów zwiększa się w tej samej mierze ku środkowi t. j. ku grubszej warstwie paliwa. Środkowa rusztowina 2 celem usztywnienia posiada dwa z jednego kawałka z nią odlane, pod powierzchnią rusztu się znajdujące żebra.

Elementy rusztu opierają się na dźwigarach 3, tworzących boczne ograniczenia i umożliwiających wolne rozszerzenie się rusztu.

Na obu końcach rusztu znajdują się teowe wkładowe rusztowiny 4, posiadające na lewym i prawym końcu ich wewnętrznych żłobków występy 5, które opierają się swemi skośnymi dolnymi płaszczyznami o odpowiednie powierzchnie ostatniej rusztowiny. Żebra tych wkładowych rusztowin 4 są tak wydrążone, że powstają podpory 6, opierające się o kątowniki 8, przymocowane do dźwigarów rusztu 7. Wydrążenia umożliwiają wolne przejście

powietrza do rusztowin, a przez to łatwe ochładzanie tychże.

Przy kotłach o rurach falistych ramiona zwrócone ku ścianom rury otrzymują, jak pokazuje fig. 4, żłobki, a wkładki fałowe 10 odpowiednie wpusty. Wkładki zostają zboku wsuwane w rusztowiny i umożliwiają dokładne ich wbudowanie niezależnie od niedokładności oddalenia fał od siebie.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e .

1. Ruszt korytkowy, znamieny tem, że podłużne rusztowiny są tak względem siebie ustawione, że ilość przewiewów zwiększa się od obu bocznych krawędzi ku środkowi rusztu, t. j. wolna powierzchnia rusztu zmniejsza się od środka ku krawędziom.

2. Ruszt według zastrz. 1, znamieny tem, że między końcami rusztu a ścianą rury płomiennej znajdują się rusztowiny kształtu T, zaopatrzone wystęпами i opierające się swemi skośnymi płaszczyznami o odpowiednie płaszczyzny rusztowin.

3. Ruszt według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że pionowe mostki skrajnych rusztowin są tak wydrążone, że tworzą podpory opierające się o miejscowo na poprzecznym dźwigarze rusztu zastosowane kątowniki.

4. Ruszt według zastrz. 1 — 3, w zastosowaniu do kotłów z rurami falistemi, znamieny tem, że ramiona skrajnych rusztowin, zwrócone ku ścianom rur, posiadają czworograniaste lub płetwowe żłobki, a wkładki rurowe — odpowiednie wpusty.

Schiff & Stern.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

